

Predmet: Ovčara (Miroljub Vujović i drugi)
Okružni sud u Beogradu-Veće za ratne zločine
Broj predmeta: K.V. 4/2006

Glavni pretres 19. decembra 2007.

Izveštaj: advokat Dragoljub Todorović, punomoćnik žrtava

Saslušanje svedoka Miroslava Radića

Svedok je oficir JNA u penziji. Pred Tribunalom u Hagu je prvostepenom presudom oslobođen odgovornosti. Presuda nije pravosnažna.

Za vreme oružanih sukoba u Vukovaru, kao kapetan bio je komandir III čete I jurišnog bataljona gardijske brigade. Na teren Vukovara došao je 30. septembra 1991. godine u reon koji se zove Dubrava, a u sam grad, u naselje Petrova gora, došao je 02. oktobra 1991. godine, u ranim jutarnjim časovima. Njegova četa je imala zadatak da oslobodi deo teritorije počev od naselja Petrova gora, ka naselju VI Proleterske divizije. Na izvršenje tog zadatka sa njegovom četom sadejstvovala su jedinice Teritorijalne odbrane (TO), jedinice dobrovoljaca pod nazivom *Leva supoderica*. Što se tiče TO to je bio jedan veći vod, koji su tada nazivali četa. Tom četom komandovao je optuženi Miroljub Vujović i on je bio odgovoran za rad te čete TO. Pretpostavljeni komandant Miroljubu Vujoviću bio je kapetan prve klase Dušan Jakšić koji je bio komandant odreda TO. Jakšić je bio na istom komandnom mestu sa majorom Tešićem, komandantom I bataljona gardijske brigade i pretpostavljenim starešinom svedoka. U toku borbe svedok je davao zadatke svim borbenim delovima koje su izvodile napad tog dana pa prema tome i četi TO pod komandom Miroljuba Vujovića i jedinici dobrovoljaca *Leva supoderica* pod komandom Milana Lančuzanina. Dok traju borbena dejstva zadatke izdaje svedok, a Vujoviću je pretpostavljeni starešina Dušan Jakšić.

U I bataljonu ili I jurišnom odredu (kako se kasnije zvao) komandir prve čete bio je Saša Bojkovski, druge čete Zoran Zirojević, treće čete svedok, protivoklopne čete Kopčić, a komandir minobacačke baterije bio je Vučković.

Poznaje optuženog Sašu Radaka. Saša Radak je bio komandir jedne borbene grupe koja je brojala desetak ljudi i koja je u pojedinim akcijama imala zadatak da čisti, odnosno da vrši pretres kuća sa jedne strane ulice. Svedok pretpostavlja da je Saša Radak bio u sastavu jedinice TO, to ne može da tvrdi sa sigurnošću, ali zna da je Saša Radak komandovao tom grupom i da je ona učestvovala u napadu.

Prvi borbeni zadatak koji je dobio od svog pretpostavljenog majora Tešića izvršio je 04. novembra 1991. godine. Toga dana njegova četa je oslobodila naselje VI Proleterske divizije. Nakon izvršenja tog zadatka, dobio je zadatak, od majora Tešića, da produži napad do Milovog brda. Dana 10. novembra 1991. godine došlo je do oslobođenja Milovog brda. Toga dana su borbene aktivnosti III čete pod njegovom komandom završene.

Kao što je na pravcu napada III čete, pod njegovom komandom, delovala četa pod komandom Miroljuba Vujovića, na pravcu napada I čete, pod komandom Saše Bojkovskog, delovala je jedinica TO kojom je komandovao Stanko Vujanović.

Komandir čete nema komandno mesto već u borbenom poretku ima osmatračnicu. Sve vreme borbenih dejstava u Vukovaru, svedok je bio smešten u kući Stanka Vujanovića koja se nalazila u Novoj ulici. Stanka Vujanovića pre nego što se smestio u njegovu kući nije poznavao, ali ga je upoznao boraveći u njegovoj kući.

Komandant odreda TO kapetan Jakšić, bio je na istom komandnom mestu zajedno sa majorom Tešićem. Kod majora Tešića na komandno mesto odlazili su komandiri četa gardijske brigade. Nije video na komandnom mestu Vujovića, Vujanovića ili Lančužanina.

Na dan 14. ili 15. novembra četa TO Miroljuba Vujovića premeštena je da u sadejstvu sa jedinicom vojne policije napreduje prema centru grada. Od tada četa TO Miroljuba Vujovića nije bila u sadejstvu sa III četom kojom je on komandovao.

Borbe u Vukovaru su završene 17. novembra, a snage Zbora narodne garde (ZNG) zvanično su se predale 18. novembra 1991. godine i taj datum se smatra kao završetak borbenih dejstava. Gardijska brigada se iz Vukovara povukla 24. novembra 1991. godine.

Smena komandanta TO Vukovara nije bila u njegovoj nadležnosti. Poznato mu je da je pred završetak borbenih dejstava u Vukovaru Miroljub Vujović slovio za novog komandanta TO Vukovara umesto kapetana Jakšića iz razloga što pripadnici TO Vukovara nisu bili zadovoljni sa angažovanjem Jakšića u borbenim dejstvima. Ne zna ko je i kada formalno postavio Miroljuba Vujovića za komandanta TO Vukovara.

Zna da je Miroljub Vujović bio ranjen. Ne zna tačan datum njegovog ranjavanja. Poznato mu je da je bio na lečenju u VMA i da ga je on lično nakon oporavka 14. novembra 1991. godine preuzeo sa VMA i istog dana dovezao u Vukovar negde oko 22 časa. Dok je Vujović bio na lečenju njega je u četi TO zamenjivao Miroslav Đanković. Posle 14. novembra Vujović je slovio kao komandant TO Vukovara, ali tačno od kog datuma, ne zna.

Po njegovom saznanju, pukovnik Mrkšić nije mogao da smenjuje i postavlja komandanta TO Vukovara, niti je o toj smeni trebalo da bude obavešten. O toj smeni i postavljenju morao je biti obavešten major Tešić.

Na pitanje predsednika veća da li je u njegovom predmetu pred Tribunalom u Hagu postojala pismena naredba pukovnika Mrkšića o imenovanju Miroljuba Vujovića za komandanta TO Vukovar, izjavljuje da ta naredba fizički nije bila pred Tribunalom u Hagu, ali da se nekoliko svedoka izjasnilo da je videlo tu naredbu. Za događaje na Ovčari saznao je tek negde sredinom, 1992. godine. To je saznao iz jednog članka koji je tada objavljen u zagrebačkom *Večernjem listu*. Svedoka Jovana Dulovića prvi put je video u sudnici u Hagu, ali je čuo da postoji novinar Jovan Dulović. Poznaje obojicu svedoka saradnika. Najbolje poznaje svedoka saradnika broj 1 koji je bio vojnik na redovnom odsluženju vojnog roka u njegovoj četi.. Bio je kurir komandira prvog voda poručnika Voštica Kad je poručnik Vošić poginuo 05. oktobra 1991. godine svedok saradnik br. 1 obavljao je kurirske poslove i za njega. Negde između 15. i 20. oktobra 1991. godine njegova četa je dobila pouzdanu radio vezu putem motorola i od tada apsolutno nije bilo potrebe za kurirom. O svedoku saradniku broj 1 zna da je bio dobar vojnik, da je brzo i efikasno ispunjavao zadatke, ali da je bio pomalo nedisciplinovan, jer je imao običaj da ne izvršava striktno naređenja, već je ponekad postupao na svoju ruku. Ali ta vrsta nediscipline nije zahtevala nikakve kazne. Nema saznanja da je svedok saradnik broj 1 bacio bombu u neku kuću u kojoj su bili civili pripadnici *Jehovinih svedoka*, kako je to izjavio optuženi Đanković. Poznaje Predraga Milojevića zvanog Kinez. Predsednik veća mu je predočio da je optuženi Predrag Milojević izjavio da je sutradan po događaju na Ovčari bio besan i ljut na svedoka sradnika broj 1 zbog onoga što je uradio na Ovčari. Svedok je izjavio da ta izjava Predraga Milojevića, nije istinita i da je on za Ovčaru, kao što je rekao, saznao polovinom 1992. godine. Na pitanje predsednika veća šta je sve radio na dan 20. novembra 1991. godine, objašnjava da je 20-og novembra u jutarnjim časovima svojim starešinama potporučniku Hadžiću i vodniku Stojanoviću, izdao naređenje da se vojnici vrate na pravce dejstva čete, kako bi sakupili sva materijalno-tehnička eksplozivna sredstva koja je četa dužila, zatim neeksplozivna minsko-

eksplozivna sredstva i sve ostalo što se od vojne opreme moglo da sakupi i što je ostalo na pravcu dejstva njegove čete. Svracao je u *Vupikov* podrum, zatim u hotel gde je kapetan Zirojević pripremio jednu salu za konferencije za štampu. Popodne oko 18 časova su komandiri četa imali referisanje kod komandanta bataljona, a posle referisanja nekoliko komandira i starešina otišli su na večeru koju je pripremio poručnik Vučković, komandir Minobacačke baterije iz I bataljona. Na toj večeri bio je i kapetan Zirojević, neki vojnici iz sastava baterije poručnika Vučkovića. Komandant bataljona Tešić nije bio na večeri jer je otišao u komandu u Negoslavce. Večera je organizovana u jednoj kući u ulici Oslobođenja. Sličnu večeru 21. novembra 1991. godine organizovao je kapetan Zirojević. Na ovim večerama nije bio prisutan ni Lančuzanin, ni Milojević, niti bilo ko iz TO.

Ne poznaje nikakvu Radojku Vučković, nikada nije čuo za nju, niti ima bilo kakva saznanja u vezi sa njom. Predsednik veća mu je predočio da je optuženi Predrag Milojević rekao da je 20. novembra 1991. godine, tetka Radojka Vučković organizovala večeru, da je zaklala petla i da je na toj večeri pored Milojevića bio i on. Na to je izjavio da to nije tačno i da stoga ništa drugo nema da doda.

Pored svedočenja 19. decembra 2007. godine svedok je nastavio svedočenje i 21. januara 2008. godine. Svedočenje 19. decembra 2007. i 21. januara 2008. obuhvaćeno je ovim izveštajem.

Fond za humanitarno pravo